

Ari Liinasaari

TUMMUUVAT ASKELMAT

TUMMUVAT

ASKELMAT

Ari Liinasaari

tornikatu

nainen sinä kävelit päähän asti

vieras katu

tutut eivät olleet sinun tuttujasi

oli avoin ovi ihme auki

läpi viestien

heiveröinen öinen

putoaa pöydälle terälehti

etsit turhaan avainta taloon jossa et asu

villiitynyt ratamo ja naapurit

nainen askelmilla

kuljetti valkoisen höyhenen valoa

kello kaksitoista

pudotettiin

tarun valkoinen höyhen tornista
nainen

hänen toivottomuutensa

i
l
m
a
m
o
l
e
k
y
y
l
i
t

m
u
u
t
t
a
v
a
t

m
u
o
t
o
a
a
n

alun astua ei minkään päälle

mitään olevan päälle

tornin sisäiseen ilmaan tarttua kaiteena viileä käden huokuva

torni rakennettu

poissa on alainen maailma

lintu lauloi

säikähtänyt

säikähtänyt musta aukko tornin kyljessä ympärille

kerätty tiiliä

i
l
m
a
p
a
t
s
s
a
s

m
u
u
t
t
a
a

m
u
o
t
o
a
a
n

kirjoitit lapulle

minä itse katson muualle kuin kohtaamaani kohtaan

aikani on ehtiä

ehtiä tuulla kauniin läpi

kaiken kerääntyneen ilman

jota kukaan ole nähnyt

i tanssivat
l
m
a
m
o
l
e
k
y
y
l
i
t

kurkistaa

katoavaa

ihan kuin

heiveröinen öinen
putoaa pöydälle terälehti

askelmat pimeässä

BoD

9 789528 085881